

بررسی زمینه‌های فرهنگی اثرگذار بر استقبال و عدم استقبال جوانان از مساجد

از نظر دانشجویان دانشگاه پیام نور الیگودرز

کلیحسین اسماعیلی*

سیدمحمد رضا موسوی‌نسب**

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی زمینه‌های فرهنگی اثرگذار بر استقبال و عدم استقبال جوانان از مسجد با هدف شناسایی عوامل و راه کارهای اثرگذار بر جذب جوانان به مساجد و شرکت در فعالیت‌های آن طراحی شده است. این پژوهش، از نوع پژوهش‌های زمینه‌ای است که به روش توصیفی انجام شده است. گردآوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه ۳۰ گویه‌ای محقق ساخته صورت گرفت. جامعه آماری پژوهش کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور الیگودرز می‌باشد که تعداد ۲۰۰ نفر آنان به صورت تصادفی در نمونه آماری این پژوهش قرار گرفتند. نتایج پژوهش نشان داد که به ترتیب (بی‌اطلاعی و ناائشناخی) نسبت به اهمیت مسجد و نماز جماعت، نامناسب بودن برنامه‌های مسجد، نامناسب بودن برخورد با نمازگزاران و بی‌توجهی نسبت به تمیزی و نظافت مسجد) به طور معناداری در استقبال و عدم استقبال از مسجد اثر گذارند.

کلیدواژه‌ها: مساجد، جوانان، نماز جماعت، جایگاه مسجد.

مقدمه

نماز جماعت، ویژگی هیئت امنا و کانون فرهنگی مساجد را در جذب جوانان بررسی کرده است (ضرابی، ۱۳۸۰). محمدیاوران «جذب جوانان و مطالعه در مسجد» را موضوع پژوهش خود قرار داده است. وی در این مقاله روش‌هایی را برای توسعه فرهنگ مطالعه پیشنهاد داده است (محمدیاران، ۱۳۹۲).

مقاله حاضر نیز در راستای بررسی عوامل اثربخش بر استقبال جوانان دانشجوی شهر الیکودرز از مسجد، با تأکید بر عوامل فرهنگی، به بررسی نقش چهار مؤلفه (تمیزی و نظافت مسجد، ارتباط و احترام به مؤمنان، آگاهی نسبت به جایگاه مسجد و نماز و شرایط حاکم بر مسجد) از طریق یک پژوهش میدانی طراحی شده است.

مسجد و جایگاه آن

واژه «مسجد» از باب «سَجَدَ يَسْجُدُ» مصدر میمی و اسم زمان و مکان بر وزن مَشْرِق و مَغْرِب می‌باشد. مسجد به معنای سجده‌گاه و مکان سجده و عبادتگاه مسلمانان است. در اسلام، محل عبادت را مسجد نامیده‌اند؛ زیرا سر به سجده نهادن عالی‌ترین نوع بندگی و مظہر اوج فروتنی و کرنش در برابر خداست، چنان‌که امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «السُّجُودُ مُتَّهِيُّ الْعِيَادَةِ مِنْ بَنَى آدَمَ» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۸۲، ص ۱۶۴).

اهمیت و جایگاه مسجد

واژه «مسجد» قریب ۲۸ بار در قرآن ذکر شده؛ ۲۲ بار به صورت مفرد و ۶ بار به صورت جمع (مساجد)، که نشانگر اهمیت مسجد در اسلام، است. در قرآن کریم بر جنبه‌های عبادی مسجد بیش از هر بُعد دیگر آن تأکید شده است: «وَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا».

مسجد در اسلام کانون عبادت و پرستش خداوند و محل اجتماع مسلمانان و سنگ آنان برای جلوگیری از نفوذ بیگانگان می‌باشد. قرآن کریم آبادکنندگان مساجد را کسانی معرفی می‌کند که به خداوند و روز قیامت ایمان آورده‌اند و نماز را بربا می‌دارند و زکات می‌پردازند و جز از خدا نمی‌ترسند (توبه: ۱۸). روایات بسیاری از معصومان علیهم السلام آمده است که مردم را دعوت به حضور در مسجد می‌کند، و آبادی مساجد را به حضور مؤمنان تفسییر کرده‌اند. استقبال از مساجد همواره دغدغه اهل ایمان بوده و این امر نیز فراز و فرودهای فراوانی داشته است. بی‌شک، عوامل متعدد در استقبال و عدم استقبال از مسجد مؤثر بوده است. نقش تبلیغات و جذابیت‌های مشبّث و منفی بیرون از فضاهای مساجد از سویی، و عوامل درونی مساجد نیز از سوی دیگر، در این امر انکارناپذیر است.

پژوهش‌های میدانی متعددی به بررسی عوامل استقبال از مساجد پرداخته‌اند، که در ذیل به برخی از آنها اشاره می‌شود: فرهادی در مقاله‌ای با عنوان «بررسی عوامل جذب جوانان در مساجد تهران» به بررسی نقش فضای مساجد (قدمت و گل و گیاه) رفتار انحراف‌آمیز (وفای به عهد مسجدیان)، نقش امام جماعت (برنامه‌های مسجد (مشورت با دادن آگاهی سیاسی لازم)، برنامه‌های مسجد (مشورت با جوانان، فعالیت سیاسی، فعالیت اردوبی، بسیج مسجد و تبلیغ مذهبی) و اداره‌کنندگان مسجد (وابستگی به یک قشر خاص) پرداخته است (فرهادی، ۱۳۷۶).

ضرابی در مقاله‌ای با عنوان «شیوه‌های جذب جوانان به مسجد»، به بررسی این موضوع در یک نمونه ۴۳۰ نفری از جوانان مساجد شهر کرمان پرداخته است. وی ضمن بیان جایگاه و اهمیت مساجد و دوران جوانی، نقش امام جماعت، وضعیت ظاهری مسجد، طولانی شدن

قیامت ایمان دارند و نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و جز از خدا نترسیده‌اند، امید است آنان از هدایت یافتن گان باشند. در روایت وارد شده است: «المساجد بیوت المتقین و من کانت المساجد بیته ضمن اللہ له بالرّوح و الرّاحه و الجواز علی الصراط» (بروجردی، ۱۴۰۰ق، ج ۴، ص ۴۷۳)؛ مسجدها خانه‌های پرهیزگارانند؛ هر کس مسجد خانه او باشد، خداوند آسایش و راحتی و عبور از صراط را برای او ضمانت خواهد کرد.

آثار و کارکردهای مسجد

امیر مؤمنان علی^{علیہ السلام} برای حضور در مسجد هشت فایده و کارکرد مطرح کرده‌اند: «هر کس به مسجد رفت و آمد کند، یکی از هشت فایده نصیبیش می‌شود؛ برادری که در راه خدا مفید باشد، علم جدید بیاموزد، برهان قاطع بیابد، جمله هدایت‌کننده بشنود یا رحمت مورد انتظار شامل حال او شود یا موقعه‌ای که او را از گناه و فساد دور کند، یا از ترس خداوند یا از رؤی حیا گناهی را کنار بگذارد» (حرّ عاملی، ۱۳۹۸ق، ج ۳، ص ۴۸۰). در ذیل، به برخی دیگر از آثار حضور در مسجد اشاره می‌شود:

کسب رضایت خداوند

حضور افراد در مساجد باعث رضایت خداوند از آنان می‌گردد و درجه قرب آنان را زیادتر می‌کند. امیر مؤمنان علی^{علیہ السلام} می‌فرماید: «نشستن در مسجد برای من بهتر از نشستن در بهشت است؛ زیرا نشستن در بهشت مایه خشنودی نفس انسان است، ولی نشستن در مسجد موجب خرسندي خدای سبحان می‌باشد» (همان، ص ۴۸۲).

کشايش امور

انسان با حضور در مسجد و راز و نیاز با پروردگار متعال،

(جن: ۱۸)؛ مساجد مخصوص عبادت خداوند هستند، پس همراه خداوند هیچ کس را نخوانید.

در گفتار امامان و پیشوایان نیز بر این بعد مسجد تأکید فراوان شده است. براساس حدیثی قدسی از پیامبر اکرم علیہ السلام خداوند مسجد را زیارتگاه خویش بر شمرده است و می‌فرماید: «الا طوبی لعبدٌ توضاً فی بیته ۷م زارني فی بیتی» (حرّ عاملی، ۱۳۹۸ق، ج ۱، ص ۲۶۸)؛ خوشابه حال بنده‌ای که در خانه خویش وضو بگیرد، آن‌گاه مرا در خانه‌ام زیارت کند. در ادامه می‌فرماید: «إِنْ بَيْتَى فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ تُصَبِّئُ إِلَّا هُلِّ السَّمَاءِ كَمَا تُصَبِّئُ النَّجُومُ إِلَّا هُلِّ الْأَرْضِ» (همان)؛ خانه‌های من در زمین مساجد من هستند و برای اهل آسمان نورافشانی می‌کنند، همچنان که ستارگان برای اهل زمین نورافشانی می‌کنند.

تأسیس مسجد در اسلام

بنای مسجد در اسلام برای اولین بار در محله «قبا» در نزدیکی مدینه برپا شد. پیامبر علیہ السلام در راه هجرت از مکه به مدینه در منطقه قبا فرود آمد. اولین بنایی که آن حضرت ایجاد کرد مسجد بود و این مسجد به نام مسجد قبا معروف شد (طبری، ۱۳۸۷ق، ج ۲، ص ۸). پیامبر علیہ السلام سپس به طرف مدینه حرکت نمودند و مسجدالنبی را در آنجا بنا نهادند (همان).

اهمیت مسجد و نمازگزاری در آن از دیدگاه آیات و روایات

خداوند متعال در فضیلت و اهمیت حضور مسلمانان در مسجد می‌فرماید: «إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهُ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ» (توبه: ۱۸)؛ مساجد خدا را تنها کسانی آباد می‌کنند که به خدا و روز

کارکرد اجتماعی و سیاسی

کارکرد مساجد تنها در جنبه‌های فردی زندگی انسان نیست، بلکه فضای مساجد جایگاهی مناسب برای ایجاد آشنازی و پیوند میان مؤمنان و بستری مناسب برای پرورش و تربیت روحی اجتماعی آنان است. در مکتب تربیتی اسلام و بسیاری از مکتب‌های دیگر، «انزواطلبی» و «جمع‌گریزی» بیماری روحی شناخته می‌شود، درحالی‌که اجتماعی بودن و جمع‌گرایی نشانه سلامت روح و روان انسان و تعادل فکری او به حساب می‌آید. مسجد کانون رایزنی و مشورت است. رسم مسلمانان در زمان پیامبر ﷺ این بود که هرگاه حادثه‌ای مهمی رخ می‌داد، منادی ندا می‌داد: در مسجد جمع شوید. با این کار، مسلمانان می‌فهمیدند یک امر مهمی مطرح است. ازین‌رو، بسیاری از فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی پیامبر اکرم ﷺ در مسجد بود.

روش‌های جذب جوانان به مسجد

مسجد به عنوان سنگری که از آغاز بنای آن تاکنون دارای نقش فرهنگی و آموزشی و تربیتی بوده است، نمی‌تواند در خصوص نسل جوان و پرسشگر ساكت و بی‌برنامه باشد. از آن طرف، جوان آرمان‌خواه که تشنۀ مذهب و عواطف دینی است، نمی‌تواند نسبت به این مکان مقدس بی‌توجه باشد. عواطف جوشان، شور و نشاط و زیبایی‌طلبی، فضای زندگی جوان را پر کرده است، از سوی دیگر، مسجد به عنوان کانون مذهبی زیبایی خود را دارد؛ صدای مؤذن، محراب جذاب و معنویت مسجد، هر صاحب‌دلی را به خود جلب می‌نماید. سخن این است که چگونه می‌توان میان جوان و مسجد پیوند و یگانگی آفرید؟ سؤال این است که چگونه می‌توان جوانان را به مسجد جذب کرد؟ در پاسخ به این سؤال سعی شده راه‌های جذب

بسیاری از مشکلاتش حل می‌شود و راه گشایش برای او بازمی‌گردد. امام صادق ؑ در این‌باره می‌فرماید: هر کس به سوی مسجدی حرکت کند بر هیچ تر و خشکی گام نمی‌نهد، مگر اینکه از این زمین تازمین هفتم راه‌ها بر او گشوده گردد (حرعاملی، ۱۳۹۸ق، ج ۵، ص ۲۴۱).

افزایش حسنات و کاهش بدی‌ها

رفتن به مسجد موجب افزایش حسنات و پاداش اخروی و کاهش بدی‌های افراد می‌گردد. پیامبر اکرم ﷺ فرمود: هر کس به جانب مسجدی از مسجد‌های خداوند برود، برای هر گامی که بر می‌دارد، تا هنگامی که به خانه‌اش برمی‌گردد، ده حسنة برای او ثبت و ده سیئه از او محو و ده درجه بر درجات او افزوده می‌شود (همان، ج ۳، ص ۴۸۳).

کارکرد عبادی و آرامشی

عبادت پرورش دهنده روح و روان آدمی بوده و پاسخ به آن در واقع، پاسخ به یک نیاز طبیعی و مهم اوست. عبادت و راز نیاز با خداوند، نیاز واقعی و فطری هر انسان، و مقوم شخصیت اوست. گرچه عبادت در هر مکانی این نیاز روحی را به طور نسبی تأمین می‌کند؛ ولی این نیاز می‌تواند در مسجد بهتر و کامل‌تر تأمین شود. ازین‌رو، ائمه اطهار ؑ در سخنان خویش مسجد را آشیانه و پناهگاه مؤمن بر شمرده‌اند (نوری طبرسی، ۱۴۱۴ق، ج ۳، ص ۳۶۱)؛ پناهگاهی که انسان در آن از دغدغه و اضطراب فاصله می‌گیرد و به آرامش و سکون دست می‌یابد. امام صادق ؑ به مسلمانان سفارش می‌فرمایند: «هنگام رویارویی با مشکلات و اندوه‌های دنیوی، به نماز و مسجد پناه ببرند (حرعاملی، ۱۳۹۸ق، ج ۵، ص ۲۳۶).

حضور مسلمانان در مساجد و جمعه‌های دینی است. چنانچه خانواده‌ها به این امر اهتمام داشته باشند و از کودکی با ارتباطی مناسب با فرزندان خود، زمینه‌های این حضور را فراهم سازند، نقش مهمی در این زمینه ایفا کرده‌اند.

۲. ایجاد ارتباط عاطفی بین مدرسه و مسجد

مدرسه به عنوان خانه دوم می‌تواند پل ارتباطی بین جوان و مسجد باشد. جوانان ما بخشنی از اوقات خود را در محیط مدرسه و با تماس و گفت‌وگو با مریبیان و معلمان می‌گذرانند. ازان‌جاکه گفتار و کردار آنان تأثیر بیشتری دارد، از این فرصت باید بیشتر استفاده کرد. مراکز آموزشی نباید تنها به آموزش و تدریس اهمیت بدهند و از مسئله مهم تربیت و تهذیب غافل باشند. در مراکز آموزشی، هرچند در وقت محدود، باید نماز جماعت برگزار شود تا جوانان عادت کنند نمازشان را اول وقت و به جماعت بخوانند. همچنین در کنار نماز جماعت، بعضی از فضیلت‌های نماز جماعت توسط امام جماعت مطرح شود یا تابلوهایی بر دیوار نمازخانه نصب شود. نیز به برخی از فضایل نماز جماعت پرداخته شود. یک حدیث می‌تواند آنچنان در روحیه جوان اثر بگذارد که هیچ‌گاه نماز جماعت را ترک نکند و با رغبت در نماز جماعت شرکت نمایند. مدرسه با فراهم‌سازی محیط مناسبی برای نماز جماعت، می‌تواند ارتباط جوانان را با نماز مستحکم و اندک اندک آنان را برای حضور در مساجد و نماز جماعت‌های بیرون از مدرسه آماده سازد.

۳. ایجاد ارتباط عاطفی بین مسجد و جوان

جوان، عاطفی و زودرنج است. اگر با جوان با صداقت و احترام بخورد شود، به راحتی می‌توان در عمق دل او نفوذ کرد. لازم نیست تکالیف شرعی را بر او تحمیل کرد، بلکه

جوانان به مسجد مورد بررسی قرار گیرد و عوامل آسیب‌زاوی که سبب فاصله گرفتن نسل جوان از مسجد می‌شود شناسایی شود. در ذیل، به مهم‌ترین عوامل عاطفی پیوند میان مسجد و جوانان اشاره می‌شود:

۱. نقش و جایگاه خانواده در تربیت دینی و جذب به

مسجد

خانواده به عنوان کانون تعلیم و تربیت، نقش عمده‌ای در برقراری ارتباط جوان با مسجد دارد. در فضای خانواده است که فرزندان در سال‌های نخستین زندگی از طریق مشاهده و تقلید از والدین، به تمرین مناسک دینی می‌پردازند. تلقین‌ها و تذکرات والدین در سال‌های کودکی و نوجوانی فرزندان، در تثبیت رفتارهای معنوی و عبادی اثربگذار است. از این‌رو، امام صادق علی‌الله السلام در پاسخ به سؤال راوی که پرسید: بچه‌ها را در چه سنی امر به نماز خواندن کنیم؟ فرمودند: بین شش تا هفت سالگی (حرر عاملی، ۱۳۹۸ق، ج ۳، ص ۱۲). این روایت، استحباب را می‌رساند، و گرنه سن واقعی تکلیف، همان سن بلوغ است. ولی به لحاظ اینکه وقت بلوغ، نماز خواندن و سایر تکالیف بر فرزندان سخت نباشد، در روایات دستور داده شده پیش از سن بلوغ فرزندان خود را امر به نماز خواندن کنید. این کار موجب می‌شود که هنگام فرارسیدن تکلیف، خواندن نماز برای آنان سخت نباشد و به راحتی بتوانند آن را انجام دهند.

با رشد شناختی فرزندان در دوران نوجوانی و ورود به جوانی، والدین آگاه با زمینه‌سازی علمی و شناختی برای فرزندان، بیش آنان را نسبت به مناسک دینی افزایش می‌دهند، و دین داری در سطحی بالاتر و آگاهانه تر تحکیم و تعمیق می‌شود. بدیهی است یکی از رفتارهای دینی مورد توجه اسلام،

د) فعال کردن مسجد: برای حضور جوانان در مسجد، لازم است مسجد را از انحصار به نماز خارج کرد. جوان عنصری فعال و پرشور است و به دنبال کانونی فراگیر و خودجوش می‌باشد. مطالعه عصر پیامبر ﷺ نشان می‌دهد که مسجد پایگاه تصمیم‌گیری اجتماعی، نظامی، سیاسی، عبادی و فرهنگی بوده است. در این صورت، مسجد یک مجتمع می‌باشد که جوانان را با سایر مختلف در خود جمع کرده است. اگر امکانات هنری - نمایشی کتابخانه در کنار مسجد به عنوان جزئی از پیکره مسجد محسوب شود، جوانان به مسجد راغب تر خواهند شد. دنیای الحاد در مسیر خود با ظواهری زیبا، از روش‌های نو و از تمامی امکانات استفاده می‌کنند، ولی ما تنها به روش‌های سنتی اکتفا کرده‌ایم و از همه ظرفیت‌ها استفاده نمی‌کنیم.

ح) عملگرایی: روابط جوان با مسجد تا حد زیادی بستگی به نوع برخور德 و رفتار امام جماعت و الگوهای جامعه دارد. جوانان حساس هستند، دیدن فاصله میان گفتار و عمل، زمینه‌گریز جوانان را فراهم می‌کند. آنها کمتر می‌توانند به تحلیل عمیق پردازند؛ از این‌رو، زود قضاوت می‌کنند. توصیه‌های کلامی در صورتی که با رعایت نکات روان‌شناسی انجام گیرد، تأثیری بسزا خواهد داشت. ولی عدم هماهنگی میان قول و فعل، پند و اندرز مریان را بی‌اعتبار می‌کند. امام صادق علیه السلام می‌فرماید: هرگاه شخص عالم به مقتضای علم خویش عمل نکند، اثر موظمه اش همچون آب باران بر روی سنگ صاف از قلب‌های مردم محو خواهد شد (ابوالقاسمی، ۱۳۷۸، ص ۷۳-۸۲).

امیر مؤمنان علیه السلام نیز می‌فرماید: کسی که خود را پیشوای مردم قرار می‌دهد، پیش از آنکه به آموزش دیگران پردازد باید خود را آموزش دهد و نیز باید تربیت کردار او بر تربیت گفتارش پیشی داشته باشد (ر.ک: رهبری، ۱۳۸۰).

کافی است مسائل دینی را به صورت جذاب عرضه کرد و فضای صمیمی و خوشایندی را به وجود آورد و در کنار هدایت، بر همدلی تأکید ورزید. همدلی با جوانان، نیازمند چند مسئله است که در ذیل، به برخی از آنها اشاره می‌شود:

(الف) درک جوان: دوران جوانی اقتضایات خاص خود را دارد. جوانان به دلیل کم تجربگی، احساسات بالا، و مشکلات دوران بلوغ، خطاب‌پذیرند. روحیه استقلال طلبی و سیزه‌جويی زمینه تضادها را در میان آنها و بزر ترها به وجود می‌آورد. نحوه برخورد با مسائل جوانان بسیار ظریف و حساس می‌باشد. بعضی از دست‌اندرکاران کانون‌های دینی و مساجد بدون توجه کافی به واقعیات دوران نوجوانی و جوانی و مشکلات ویژه آنان، اقدام به واکنش‌های تند و افراطی می‌کنند و چه‌بسا یک یا دو برخورد نسبتی برای همیشه جوانان را از مساجد و عرصه تربیت دینی دور گردانند.

(ب) انعطاف‌پذیری: همدلی بدون انعطاف‌پذیری ممکن نیست. جوان به حکم جوان بودن در معرض خطأ و لغش است. از این‌رو، مسئولان مساجد باید با تحمل و برداشتن و انعطاف‌پذیری، برگوارانه با جوانان برخورد کنند و همچون پدری دل‌سوز دست نوازش بر سر فرزندان خود بکشند و ارتباط عاطفی را بر ارتباط دستوری و خشک مقدم دارند.

(ج) زیباسازی مساجد: یکی از راه‌های استحکام پیوند جوانان با مساجد، زیبا ساختن مساجد و کانون‌های دینی است. صحن، محراب، شبستان، فضا و دیوارهای مسجد باید آرایه و زیبا بوده و از جاذبه‌های هنری لازم برخوردار باشند. پاکیزگی، زیبایی و طراوت مسجد در جذب جوانان بسیار مؤثر است. بعضی از جوانان بوی بد، فضای تنگ نمازخانه، و فرش‌ها و موکت‌های آلوده را باعث بی‌رغبتی به نماز می‌دانند.

قرار گرفته‌اند که چرا نماز نمی‌خوانید؟ پاسخ داده‌اند که خدا به نماز مانیازی ندارد» (محمدی عراقی، ۱۳۷۶، ص ۶۸). نتایج این پژوهش نشان می‌دهد در ترغیب افراد به نماز باید به بعد شناختی و فرهنگی مسئله توجه بیشتر شود و فلسفه نماز یا اسرار نماز بیشتر مورد توجه قرار گیرد. در حدیثی پیامبر اکرم ﷺ می‌فرمایند: «اگر مردم ارزش اذان گفتن و شرکت در نماز جماعت را می‌دانستند، برای این کار قرعه‌کشی می‌کردند» (جعفری، ۱۳۸۳، ص ۶).

بسیاری از جوانان ما با این ارزش‌ها که پیامبر اکرم ﷺ و معصومان علیهم السلام فرموده‌اند، آشنا نیستند؛ بنابراین، یکی از وظایف و مسئولیت‌های عمدۀ در این زمینه، آشناسازی جوانانی است که اهل مسجد نیستند. باید در این زمینه، به جوانانی که اهل نماز جماعت و مسجد نیستند، پیام‌هایی داده شود. در این زمینه، مقام معظم رهبری می‌فرمایند: «برای تبیین ژرفای نماز و معرفی رازها و زیبایی‌های آن، دست به تلاش پیگیر و همه‌جانبه زده شود» (پیام به اجلاس ششم، ۱۳۷۶).

۲. عامل بهداشت و نظافت مسجد

امیر مؤمنان علیه السلام به استاندار خود می‌فرماید: «افضل اوقات را برای نماز قرار بده». حال اگر افضل اوقات برای نماز است، افضل جاهای هم باید برای نماز باشد (قرائتی، ۱۳۷۷، ص ۴۸).

از آنجاکه طبع جوان پاک، زیبادوست و پرنشاط می‌باشد، به مکان‌های پاکیزه، زیبا جذاب و دل‌پذیر بیشتر گرایش پیدا می‌کند. بنابراین، برای جذب آنان به مساجد، باید این مکان‌ها را آرایسته و پاکیزه ساخت؛ از جمله اینکه فرش‌های مسجد تمیز و پاکیزه باشد، روشنایی در حد مطلوب و فضای مسجد همواره معطر و خوشبو باشد و نمازگزاران بالباس پاکیزه و بوی خوش وارد مسجد شوند (انصاری راد، ۱۳۸۸).

و پاسخ‌گویی به پرسش‌های دینی جوانان: یکی از راه‌های استحکام پیوند میان مسجد و جوانان، رفع نیازهای فکری و معنوی جوانان می‌باشد. جوانان ذهن خلاق و جست‌وجوگری دارند و همواره به دنبال کشف و حل مسائل و پاسخ‌گویی به شباهات‌اند. علاوه بر آن، امروزه شباهه‌افکنی در حوزه فرهنگ دینی یکی از پرخطرترین جلوه‌های تهاجم فرهنگی در عرصه تربیت دینی می‌باشد. این شباهات، گذرگاه خوبی هستند و عدم پاسخ‌گویی به آنها موجب تزلزل در عقاید و اندیشه‌های دینی جوانان می‌شود و پایه‌های تربیت دینی آنان را سست می‌گرداند. چون اگر جوان احساس کند که مسجد محلی برای پاسخ‌گویی به سوالات اوست و در آن شخصیت ارزشمندی است که درد او را درک می‌کند، خواه ناخواه به سمت وسوی او متمایل می‌گردد و دیگران را نیز با خود همراه می‌سازد.

راه‌های کاربردی جذب جوانان به مسجد

بی‌شک، برای جذب جوانان و حضور آنها در مسجد و جماعات، هم موانع مختلف و هم راه‌کارهای مختلفی متصور است که این موانع و همچنین راه‌کارها می‌توانند جنبه‌های فردی، خانوادگی و محیطی داشته باشد. در این بخش، آن قسمت از مواردی که بیشتر جنبه علمی و کاربردی دارد مورد بحث قرار می‌گیرد:

۱. علل عدم حضور در مسجد و ضرورت تبیین

فلسفه و اسرار نماز

پژوهش‌های انجام‌شده، به عوامل متعددی در خصوص عدم استقبال از نماز جماعت و مسجد اشاره نموده‌اند. در یک نظرسنجی در مورد افرادی که نماز نمی‌خوانند و به تبع آن، در مسجد و جماعت نیز حاضر نمی‌شوند، مشخص گرید: «بیش از ۵۰ درصد کسانی که مورد پرسش

(جعفری، ۱۳۸۳، ص ۹۳-۹۴).

امام جماعت باید فردی برخوردار از تقوا، فضیلت‌های اخلاقی و مراتب علمی باشد. پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «امام جماعت هر گروه، سفیر آنها به سوی خداست، پس فاضل‌ترین افرادتان را مقدم دارید» (همان، ص ۹۲).

۴. روش و شیوه‌های تبلیغ و دعوت

مبلغ و دعوت‌کننده باید مؤمن به آن چیزی باشد که دیگران را بدان دعوت می‌کند، دل او به آنچه می‌گوید، باید آرام باشد، دل می‌تواند دل را هدایت کند، دعوت و تبلیغ ما هنگامی مؤثر است که نشستگرفته از درون باشد و این، نیاز به ایمانی دارد که در جان آدمی ریشه دوانده است (قائمه، ۱۳۷۵، ص ۲۷).

امام صادق علیه السلام نیز ضرورت مطابقت قول و فعل عالمان را این‌گونه بیان فرموده است: «اگر عالم به علم خود عمل نکند، موعظه و اندرز او از دل‌ها می‌لغزد، آنچنان‌که باران از روی سنگ صاف و شیب‌های لغزنده کوه صفا لغزان است» (دلبری، ۱۳۸۷، ص ۸).

بنابراین، مهم‌ترین گام در تأثیرگذاری دعوت‌کننده، مطابقت گفتار و کردار وی است.

۵. وظیفه و نقش نمازگزاران و اهالی مسجد

اهل نماز و مسجد بدون هیچ تبلیغی و بدون هیچ انتظاری حضور در مسجد و نماز جماعت را وظیفه الهی و شرعی خود می‌دانند و در هر شرایطی این سنگر مقدس را خالی نمی‌گذارند. اهل مسجد، اغلب انسان‌های مؤمن و ارزشمند هستند. در عین حال، برای این افراد وظایف و مسئولیت‌هایی متوجه است که در نوبت خود، توجه و رعایت آنها تأثیر زیادی در جذب جوانان دیگر به مسجد و جماعت خواهد داشت؛ از جمله:

۳. نقش امام جماعت

در میان تمام کسانی که به گونه‌ای در اداره مسجد دخالت دارند، امام جماعت دارای نقشی ممتاز و ویژه است، به گونه‌ای که صلاحیت‌ها، شایستگی‌ها، عملکرد، شخصیت و چگونگی برخورد او با جوانان به طور مستقیم بر مسجد و جذب افراد از جمله جوانان اثر می‌گذارد (نویهار، ۱۳۷۵، ص ۴۴).

در ارتباط با عملکرد و نقش امام جماعت، به موارد زیر می‌توان اشاره کرد:

الف) روابط و احترام میان امام جماعت و جوانان نباید در چارچوبی خشک و رسمی باقی بماند و باید به روابط عاطفی بینجامد؛ یعنی امام جماعت به عنوان یکی از از دوستان جوانان به شمار رود. در این زمینه، لازم است همواره جوانان را همراهی کند، در مشکلات، آنان را راهنمایی کند، از ناراحتی و غم‌هایشان ابراز تأسف کند، و موفقیت‌هایشان را به آنها تبریک بگوید.

ب) امام جماعت باید وقت کافی برای جوانان بگذارد. (تجربه نشان داده است که امام جماعتهایی که وقت می‌گذارند، می‌توانند در ترویج فرهنگ نماز موفق باشند). «پیامبر اسلام ﷺ بسیاری از اوقات پس از نماز صبح تا طلوع آفتاب در مسجد می‌مانند. بخشی از این وقت صرف پاسخ‌گویی به پرسش‌های دینی و حتی تعبیرخواب‌هایی که مسلمانان دیده بودند می‌شد» (همان، ص ۳۱).

ج) «امام جماعت باید مراعات حال مردم را در نماز جماعت بکند، کسانی که در نماز جماعت شرکت می‌کنند از گروه‌ها و اصناف مختلف تشکیل می‌شوند و هر کدام دارای حوصله و ظرفیت مخصوصی هستند که اهتمام به آن برای امام جماعت لازم است» (ابوالقاسمی، ۱۳۷۸، ص ۴۸). این امر از طرف پیامبر اکرم ﷺ، حضرت علی علیه السلام، و امام صادق علیه السلام مورد توصیه و تأکید قرار گرفته است

مسجدی و اهل نماز، مسئولیت و وظایفی در جذب دیگران به‌ویژه جوانان به مسجد و نماز جماعت به عهده ماست که باید نسبت به آن اهتمام داشته باشیم.

نقش والدین در ترغیب جوانان به مسجد

والدین نقش زیادی در تکوین شخصیت فرزندان و جهت‌دهی به فکر و احساس فرزندان خود دارند. تأثیرگذاری والدین به دو شکل مستقیم و غیرمستقیم انجام می‌گیرد. در شکل مستقیم، آنها تأکید فراوان در انجام به کار درست به صورت کلامی دارند، ولی در شکل غیرمستقیم، که پایداری بیشتری هم دارد، آنها از طریق انجام رفتارهای خود به فرزندان خود الگوهای رفتاری مناسب را ارائه می‌کنند. یکی از جنبه‌های مهم تربیت اسلامی، توجه دادن مستقیم و غیرمستقیم به مکان‌هایی است که در آنها توجه به خداوند صورت می‌گیرد. در واقع، با آشنازی و انس فرزندان با مسجد، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم کمک زیادی در زمینه نگرش آنها در بزرگسالی می‌کند.

نقش و مسئولیت والدین در خانواده

خداوند - تبارک و تعالی - با قوانین حکیمانه و عادلانه اش زمینه مناسب و لازم برای رسیدن انسان‌ها اعم از زن و مرد به حیات طیبه و پاداش نیکوتر از اعمال را فراهم کرده است. پدر و مادر در خانواده نقش اساسی در تربیت فرزند دارند. رفتار آنها، الگوی رفتاری فرزندان است. اگر پدر و مادر با مسجد انس داشته باشند، فرزند هم با نگاه به پدر و مادر با مسجد انس می‌گیرد، اگر آنها نمازشان را در مسجد بخوانند و به مسجد اهمیت دهند، فرزندان هم به مسجد می‌روند. ولی اگر پدر و مادر صرفاً فرزندان را امر به رفتن به مسجد کنند، ولی خودشان از رفتن به مسجد امتناع ورزند، بچه‌ها هم به مسجد نمی‌روند. گرچه امر و نهی پدر و مادر

الف) نسبت به نماز جماعت حساس باشیم. «نسبت به نماز یک غیرتی داشته باشیم؛ یعنی وقتی دیدیم مسجد خلوت است، فشار خون ما بالا بیاید» (قرائتی، ۱۳۷۷، ص ۵۳).

در این موقع است که دغدغه فکری خواهیم داشت و به عنوان یک امر مهم به فکر راهکار و اقدام عملی خواهیم افتاد.

ب) در محیط‌های جمعی باید از زخم زیان زدن، به شوخی گرفتن، و تماسخر به شدت اجتناب شود (قرائتی، ۱۳۷۷). این مسائل به لحاظ حساسیت نوجوانان و جوانان بسیار تأثیرگذار خواهد بود.

ج) مستحب است کسی که به مسجد می‌رود، لباس پاکیزه بپوشد و خود را خوشبو کند (ولی ابرقویی، ۱۳۵۸، ص ۳۸). در ارتباط با پاکیزگی، نظافت، و خوشبویی نمازگزار هنگام حضورش در مسجد، در قرآن آمده است: «**خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلّ مَسْجِدٍ**» (اعراف: ۳۵)؛ یعنی با زینت وارد همه مساجد شوید. علاوه بر زیبایی درون، زیبایی برون هم باید مراعات شود. به یقین، رعایت این موارد در نگرش افراد به‌ویژه جوانان و نوجوانان به مسجد و مسجدی‌ها و جذب آنها به مسجد و جماعت مؤثر خواهد بود.

د) بین مسجد محل و مدرسه ارتباط ایجاد شود. در این زمینه، متولیان امور مساجد و مدیران مدارس با یکدیگر تعامل داشته باشند. اگر می‌خواهند شاگرد را تشویق کنند، بین دو نماز تشویق کنند، طوری که بچه‌ها از مسجد خاطرات خوب داشته باشند و مسجد را به عنوان مکان سوگواری و عزاداری فرض نکنند (قرائتی، ۱۳۷۷، ص ۲۳). آنچه بیان شد در راستای فرمایش مقام معظم رهبری است که می‌فرمایند: «اقامه نماز چیزی فراتر از گزاردن نماز است»؛ یعنی فقط همین نیست که کسی خود به عمل نماز قیام کند، بلکه این نیز هست که در جهت و سمت نماز، به راه افتاد و دیگران را نیز به راه انداد (رجالی تهرانی، ۱۳۷۵، ص ۴). بنابراین، به عنوان یک فرد

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر با عنوان «بررسی زمینه‌های استقبال جوانان از مساجد از دیدگاه دانشجویان پیام نور الیگودرز»، از نوع پژوهش‌های زمینه‌ای است که داده‌های آن از طریق پرسشنامه محقق ساخته، که بر اساس مقیاس لیکرت تنظیم شده است، جمع‌آوری گردید. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور الیگودرز می‌باشند که در سال ۱۳۹۱ در این دانشگاه مشغول به تحصیل بوده‌اند. با استفاده از فرمول کوکران، تعداد ۲۰۰ نفر از دانشجویان به صورت تصادفی انتخاب شدند و در نمونه آماری این پژوهش قرار گرفتند.

تحلیل آماری

در این بخش، داده‌های جمع‌آوری شده از طریق پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند. بدین منظور، نخست به توصیف درصدی گویی‌ها می‌پردازیم و در پایان با استفاده از آزمون T تک نمونه‌ای مستقل، معناداری نتایج را بررسی می‌نماییم.

یافته‌های پژوهش

توصیف درصدی داده‌ها بر اساس گویی‌ها

۱. نامناسب بودن و خسته‌کننده بودن برنامه‌ها:

جدول ۱: توزیع درصدی پاسخ‌گویان بر حسب شرایط

نامناسب برنامه‌ها

درصد معتبر مخالف	درصد معتبر موافق	
۲۹	۷۱	طولانی شدن نماز جماعت
۳۲	۶۸	طولانی شدن سخنرانی
۳۷	۶۳	نکاری و خسته‌کننده بودن مطالب
۵۴	۴۶	دور دست بودن مساجد
۴۲	۵۸	طولانی بودن مراسم عزاداری

جدول ۱ نشان می‌دهد: ۷۱ درصد پاسخ‌دهندگان،

بر روی فرزندان مؤثر است، ولی مؤثرتر از آن، رفتار عملی پدر و مادر است که نقش اساسی در این زمینه دارد. یکی از وظایف پدر و مادر این است که فرزندان را با رفتار خودشان جذب مسائل معنوی نمایند؛ از جمله ترغیب آنها به رفتن به مسجد و شرکت کردن آنها در نماز جماعت. وظیفه پدر و مادر به عنوان مربی فرزندان این است که با عمل خود، مشوق فرزندانشان برای رفتن به مسجد باشند. در نظام تربیتی اسلام، تربیت خانوادگی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، به گونه‌ای که که خداوند می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوْا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا» (تحریم: ۶)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، خودتان و خانواده‌تان را از آتش نگه دارید.

در جای دیگر، خداوند متعال می‌فرماید: «وَأَمُّرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا» (طه: ۱۳۲)؛ خانواده خود را به نماز فرمان ده و خود در آن کار پایداری کن. از این آیه استفاده می‌شود که صبر و بردباری والدین و خانواده نقش تربیتی مهمی در دین‌باوری و تربیت عبادی فرزندان دارد.

آفت‌ها و آسیب‌های ارتباط خانواده با مساجد

اهتمام اعضای مسجد به امور عبادی مخصوص، موجب فاصله گرفتن جوانان از مساجد می‌گردد. از طرف دیگر، مطرح شدن جدایی دین از سیاست و بسی تفاوتی خانواده‌ها از مسائل دینی، موجب شد تا فرزندان که الگوی اولیه آنها پدر و مادر می‌باشد، از مساجد فاصله بگیرند. نداشتن فعالیت‌های مشترک و کنیش متقابل در درون خانواده موجب می‌شود که پیوندهای خانوادگی قوی به وجود نیاید. در چنین مواردی، بیشتر جوانان که به دنبال پیوند احساسی و فکری هستند، جذب گروه‌های دیگر می‌شوند، که در موارد زیادی این گروه‌ها، گروه‌های انحرافی خواهند بود (رفعی پور، ۱۳۷۸، ص ۵۶).

جدول ۳ نشان می‌دهد: ۶۲ درصد پاسخ‌گویان برخورد امام جماعت؛ ۷۴ درصد، برخورد با کودکان؛ ۶۴ درصد، دعوت نکردن از جوانان؛ ۵۷ درصد، برخورد نامناسب هیئت امنا؛ و ۳۷ درصد، دعوت نکردن از همسایه‌ها را در عدم استقبال از مسجد مؤثر می‌دانند.

۴. مسائل معرفتی - شناختی:

جدول ۴: توزیع درصدی پاسخ‌گویان بر حسب مسائل

معرفتی - شناختی

درصدمعتبرمخالف	درصدمعتبرموافق	
۳۷	۶۳	ناآشنای نسبت به ثواب رفت و آمد در مساجد
۴۳	۵۷	ناآشنای از فضیلت بیشتر نماز خواندن در مسجد
۳۶	۶۴	ناآشنای از فضیلت نماز جماعت
۳۲	۶۸	بی‌اطلاعی و بی‌توجهی به فضای معنوی مسجد
۳۸	۶۲	نداشتن کانون فرهنگی
۳۲	۶۸	نداشتن کتابخانه فعال
۳۶	۶۴	نداشتن جلسات آموزشی
۳۶	۶۴	نداشتن برنامه مناسب برای اوقات فراغت داش آموزان
۳۷	۶۳	نداشتن برنامه‌های تفریحی سالم
۳۸	۶۲	به روز نبودن محتوای سخنرانی‌ها
۲۶	۷۴	نداشتن برنامه مناسب

جدول ۴ نشان می‌دهد: ۶۳ درصد پاسخ‌دهندگان ناآشنای نسبت به ثواب رفت و آمد در مساجد؛ ۵۷ درصد، ناآشنای نسبت به فضیلت بیشتر نماز خواندن در مسجد؛ ۶۴ درصد، ناآشنای نسبت به فضیلت نماز

طولانی بودن نماز جماعت؛ ۶۷ درصد، طولانی شدن سخنرانی بین نماز؛ ۵۸ درصد، طولانی شدن مراسم عزاداری؛ و ۶۳ درصد، تکراری بودن و عدم تنوع مراسم مساجد را در عدم استقبال از مساجد مؤثر می‌دانند.

۲. نقش نظافت و تمیزی:

جدول ۲: توزیع درصدی پاسخ‌گویان بر حسب نظافت و تمیزی

تمیزی	درصدمعتبرموافق	درصدمعتبرمخالف
ظاهر نامناسب امام جماعت	۶۴	۳۶
نظافت شخصی نمازگزاران	۵۰	۵۰
بوی نامطبوع پاها و جوراب	۶۷	۳۳
زیبایی و ظاهر مسجد	۴۵	۵۵
عدم استفاده از بوی خوش در مسجد	۶۷	۳۳
شلوغ بودن فضای مسجد با پوستر	۴۳	۵۷

جدول ۲ نشان می‌دهد: ۶۴ درصد پاسخ‌دهندگان، ظاهر امام جماعت؛ ۴۹ درصد، نظافت شخصی نمازگزاران؛ ۶۷ درصد، بوی نامطبوع پاها و جوراب؛ ۴۴ درصد، زیبایی و ظاهر مسجد؛ ۶۷ درصد، استفاده نکردن از بوی خوش در مسجد؛ ۴۳ درصد، شلوغ بودن فضای مسجد با پوستر؛ و ۷۱ درصد عدم نظافت مسجد را در استقبال نکردن از مسجد مؤثر می‌دانند.

۳. ارتباط و احترام:

جدول ۳: توزیع درصدی پاسخ‌گویان بر حسب ارتباط و احترام

احترام	درصدمعتبرموافق	درصدمعتبرمخالف
برخورد نامناسب امام جماعت	۶۲	۳۸
برخورد نامناسب با کودکان	۷۴	۲۶
برخورد نامناسب هیئت امنا	۵۷	۳۳
دعوت نکردن از جوانان	۶۴	۳۶
دعوت نکردن از همسایه‌ها	۳۷	۵۳

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این پژوهش بررسی برخی زمینه‌های فرهنگی اثرگذار در استقبال یا عدم استقبال جوانان از مسجد بود. در این پژوهش چهار فرضیه مورد آزمون قرار گرفت. نتایج آزمون اول نشان داد: شرایط فرهنگی نامناسب حاکم بر مسجد بر عدم استقبال جوانان از مسجد تأثیرگذار است. در این زمینه، ۷۱ درصد پاسخ‌دهندگان طولانی شدن نماز جماعت و ۶۸ درصد طولانی شدن سخنرانی‌های بین نماز را در عدم استقبال جوانان اثرگذار دانسته‌اند. از این‌رو، باید تلاش شود تا در مساجد ضمن توجه به معنویت نماز، رعایت حال مأمورمان و نمازگزاران نیز بشود.

نتایج آزمون دوم نشان داد: عدم نظافت مسجد بر عدم استقبال جوانان از مسجد تأثیرگذار است. درباره این مؤلفه ۶۷ درصد پاسخ‌دهندگان بیشترین عامل اثرگذار در عدم استقبال از نماز را نامطبوع بودن و بد بودن فضای مسجد یا لباس نمازگزاران دانسته‌اند. از این‌رو، مناسب است تدبیری اندیشه‌یده شود تا نمازگزاران نسبت به این موضوع حساس و هنگام ورود به مسجد نظافت شخصی خود را بیشتر رعایت کنند.

نتایج آزمون سوم نشان داد: عدم برنامه‌های مناسب فرهنگی در مسجد، بر عدم استقبال جوانان از مسجد تأثیرگذار است. درباره این مؤلفه ۷۴ درصد پاسخ‌دهندگان نداشتند برنامه مناسب با نیازهای جوانان را در عدم استقبال جوانان از مسجد مؤثر دانسته‌اند. این آمار نیز نشان می‌دهد که مساجد باید سرمایه‌گذاری بیشتری بر روی برنامه‌های خود داشته و تمام توان و امکاناتی را که در مسجد و اطراف مسجد وجود دارد، به ویژه افرادی که دارای تخصص‌های خاصی هستند، در برنامه‌های مسجد به کار گیرند.

جماعت؛ ۶۸ درصد، بی‌اطلاعی و بی‌توجهی به فضای معنوی مسجد؛ ۶۲ درصد، نداشتن کانون فرهنگی؛ ۶۸ درصد، نداشتن کتابخانه فعال؛ ۶۵ درصد، نداشتن جلسات آموزشی؛ ۶۳ درصد، نداشتن جلسات پرسش و پاسخ؛ ۶۴ درصد، نداشتن برنامه مناسب برای اوقات فراغت دانش‌آموزان؛ ۶۴ درصد، نداشتن برنامه‌های تفریحی سالم؛ ۶۲ درصد، به‌روز نبودن محتوای سخنرانی‌ها؛ و ۷۴ درصد، نداشتن برنامه مناسب را در استقبال نکردن از مساجد مؤثر دانسته‌اند.

تحلیل استنباطی داده‌ها

جدول ۵: نتایج آزمون T تکنمونه‌ای مستقل در بررسی

تأثیر مؤلفه‌های چهارگانه در استقبال از مسجد

میانگین کل	مسائل معرفتی -	شاختی	نظافت تمیزی	ارتباط و احترام	برنامه‌های نامناسب	sig	df	t	mea
۶۵%	۰۰۰		۱۷۷	-۷/۱۸	۱/۷۳	۰/۰۰۰			
۵۶%	۰۰۰		۱۷۷	-۶/۳۹	۱/۶۳	۰/۰۰۰			
۵۸%	۰۰۰		۱۷۶	-۷/۸۸	۱/۶۶	۰/۰۰۰			
۵۳%	۰۰۰		۱۷۷	-۸/۵۴	۱/۶۷	۰/۰۰۰			

همان‌گونه که نتایج جدول بالا نشان می‌دهد، از آنجاکه Sig به دست آمده (۰/۰۰۰) در تمام مؤلفه‌ها کمتر از ۰/۰۵ است، می‌توان بیان داشت که تفاوت معناداری بین نمونه آماری حاضر در تمام مؤلفه‌ها با متوسط (۲) جامعه وجود دارد. از آنجاکه میانگین‌های به دست آمده کمتر از حد متوسط است در سطح معناداری ۰/۰۵ می‌باشد، با ۹۵ درصد اطمینان می‌توان بیان داشت که بی‌اطلاعی و عدم شناخت، عدم نظافت و تمیزی مسجد، ارتباط و احترام نادرست نسبت به اشار مردم، و همچنین نامناسب بودن برنامه‌های ارائه شده در مسجد در عدم استقبال جوانان از مسجد مؤثر می‌باشد.

..... مذابع

- ابوالقاسمی، محمدجواد، ۱۳۷۸، امام و مأمور در جلوه‌گاه حضور، تهران، یاس کبود.
- انصاری راد، علی‌اکبر، ۱۳۸۸، راه‌کارهای جذب جوانان به مساجد، در: andisheqom.com
- بروجردی، سیدحسین، ۱۴۰۰، قامع حادیث الشیعه، قم، مهر.
- جعفری، حسینعلی، ۱۳۸۳، ۵۰۰ حدیث پیرامون نماز و مسجد، تهران، ستاد اقامه نماز.
- حرعاملی، محمدبن حسن، ۱۳۹۸، وسائل الشیعه، تهران، مکتب اسلامیه.
- دلیری، سیدمحمد، ۱۳۸۷، «آسیب‌های تعلیم و تربیت دینی از نگاه شهید بهشتی»، رشد، دوره بیستم، ش ۴، ص ۱۲-۴.
- رجالی، تهرانی، علیرضا، ۱۳۵۷، نماز در نهج البلاغه، قم، دارالصادقین.
- رفیع‌پور، فرامرز، ۱۳۷۸، آناتومی، جامعه (مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی کاربردی)، تهران، شرکت سهامی انتشار.
- رهبری، حسین، ۱۳۸۰، مسجد نهاد و عبادت و ستاد ولایت، تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- ضرابی، عبدالرضا، ۱۳۸۰، «شیوه‌های جذب جوانان به مسجد»، پیوند، ش ۲۶۷، ص ۴۹-۴۱.
- طبری، محمدبن جریر، ۱۳۸۷، تاریخ طبری، بیروت، دار احیاء التراث العربي.
- فرهادی، محمد، ۱۳۷۶، «بررسی عوامل جذب جوانان در مساجد تهران»، مطالعات راهبردی بسیج، ش ۱۵، ص ۱۵۶-۱۵۵.
- فائقی، علی، ۱۳۷۵، اقامه نماز در دوران کودکی و نوجوانی، تهران، ستاد اقامه نماز.
- قرائی، محسن، ۱۳۷۷، پرتوی از اسرار نماز، چ هفتم، تهران، ستاد اقامه نماز.
- مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۳، بخار الانوار، بیروت، مؤسسه الوفاء.
- محمدی‌پوران، محمدجواد، ۱۳۹۲، «جذب جوانان و مطالعه در مسجد»، مبلغان، ش ۱۶۸، ص ۱۱۴-۱۲۱.
- محمدی عراقی، محمود، ۱۳۷۶، پژوهشی پیرامون نماز، تهران، سازمان تبلیغات اسلامی.
- نویهار، رحیم، ۱۳۷۵، مسجد نمونه، تهران، چ دوم، ستاد اقامه نماز.
- نوری طبرسی، میرزاحسین، ۱۴۱۴، مستدرک الوسائل، قم، مؤسسه آل‌البیت.
- ولی ابرقویی، روح‌الله، ۱۳۵۸، راه‌های جذب جوانان به مسجد و نماز جماعت، قم، رواق دانش.

نتایج آزمون چهارم نشان داد: عملکرد نامناسب ارتباطی بین هیئت امنی مسجد بر عدم استقبال جوانان از مسجد تأثیرگذار است. درباره این مؤلفه ۷۴ درصد، برخورد نامناسب با کودکان و ۶۴ درصد، دعوت نکردن از جوانان برای حضور در مسجد و فعالیت‌های مسجد در بسیاری آنها برای حضور در مسجد اثرگذار است. از این‌رو، پیشنهاد می‌شود برای مجموعه کارگزاران مساجد دوره‌هایی برای ایجاد ارتباط با مأموران، جوانان و همسایگان مسجد گذاشته شود.

در مجموع، به ترتیب با توجه به میانگین کل بین گروه‌ها، بی‌اطلاعی و ناآشنایی نسبت به جایگاه نماز و مسجد با ۶۵ درصد و پس از آن، نامناسب بودن شرایط مسجد با ۶۳ درصد، و نداشتن ارتباط و احترام نسبت به جوانان و مأموران با ۵۸ درصد و در پایان بی‌توجهی به نظافت و تمیزی مسجد با ۵۶ درصد در استقبال نکردن از مساجد اثرگذار می‌باشد.

نتایج پژوهش به خوبی نشان می‌دهد که مؤلفه‌های چهارگانه پژوهش در عدم استقبال جوانان به مسجد اثرگذار هستند، از این‌رو، با توجه به میزان فراوانی درصدی هریک از مؤلفه‌ها، باید به کارهای فرهنگی و شناختی بیشتر توجه شود. آموزش‌ها، سخنرانی‌ها و برنامه‌های مسجد از یکنواختی و تکراری و ملال‌آور بودن خارج شود و ارتباط کارگزاران مساجد با مردم و جوانان، بهویژه کودکان، با کرامت و احترام همراه شود و نسبت به نظافت و تمیزی مساجد بهویژه نمازگزاران نیز توجه بیشتری صورت پذیرد.